

DE ALLERLAATSTE

Op 28 december 2020 was het dan zover.

Voor de allerlaatste keer's nachts uit mijn bed gebeld door zo'n fijne medewerker van het LCT. Reisje 7124, de Ginga Cougar, allerlaatste uitgaander, van de 2e Werkhaven STR75 naar zee op weg naar reis 7125!

Na overleg met het LCT, mocht ik kiezen tussen een bovenmaatse op diepgang naar Dordt of een bovenmaatse op lengte naar de stad. De keuze was snel gemaakt, want op die naar de stad was het bekende virus vastgesteld en boven de bruggen varen in het "groene gebied" is toch wel het leukste was er is. Het werd dus het ms. Amur Star, de allerlaatste binnenkomer, naar de Standic 3 in de Julianahaven I te Dordrecht.

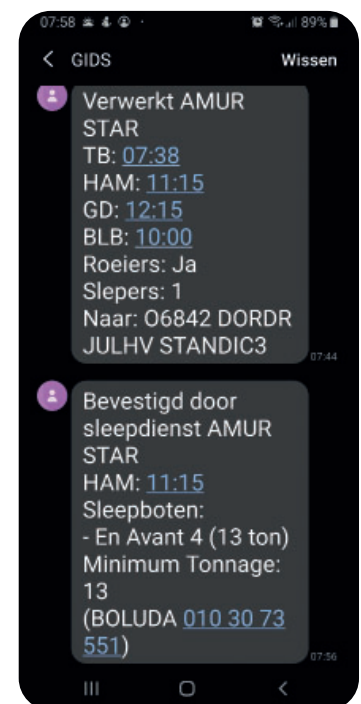
Het schip: De Amur Star, lengte 128,60m, 8581GT, diepgang 76dm, boegschroef 401kW.

Van de Ginga Cougar werd ik door de Libra direct doorgezet naar de Amur Star, zodoende miste ik mijn allerlaatste loods ontbijtje op de Procyon. Om 07.35 klom ik van de tender langs de ladder omhoog, zwaaide naar de tenderbemanning toen ik heelhuids was bovengekomen en begon na de "toetergroet" aan de echt allerlaatste reis. Boven op de brug gekomen kreeg ik na het reisoverleg met de kapitein een heerlijk ontbijtje. Zoals de meeste nog wel kennen: gebakken eitje, toast, spek, glaasje sap en koffie of thee. Met volle maag op weg.

Gedurende de reis werd er op diverse plaatsen gezwaaid, getoeterd en dankjes uitgesproken via de marifoon. Heel toevallig kwam ik bijna alle collega's uit OTR 2 die dag nog tegen. Als je het probeert te regelen lukt het niet. Bij Maassluis stond mijn favoriete loodsboot kapitein en roeimaat met een hele grote hond en bij de veersteiger van Puttershoek stonden zelfs 2 oud groene collega's met familie. De af en toe vochtige ogen tijdens de reis kwamen niet door het frisse briesje, maar door de aandacht en het indalende besef van de allerlaatste reis. De brok in mijn keel was ook geen pepermintje.

De Botlek- en Spijkenissebrug gingen gelukkig netjes op tijd open, geen verrassingen graag op deze trip. De ETA (verwachte aankomsttijd) klopte nog steeds en op het VHF kanaal van Sector Heerjansdam, hoorde ik dat de En Avant 4 al onderweg was. Niks aan het handje dus. Het gezag bleef gewoon, lekker relaxed, in zijn stoel zitten, vroeg af en toe of ik koffie wilde, ik deed mijn taak als verkeersdeelnemer/ adviseur en kwam steeds dichterbij het einddoel.

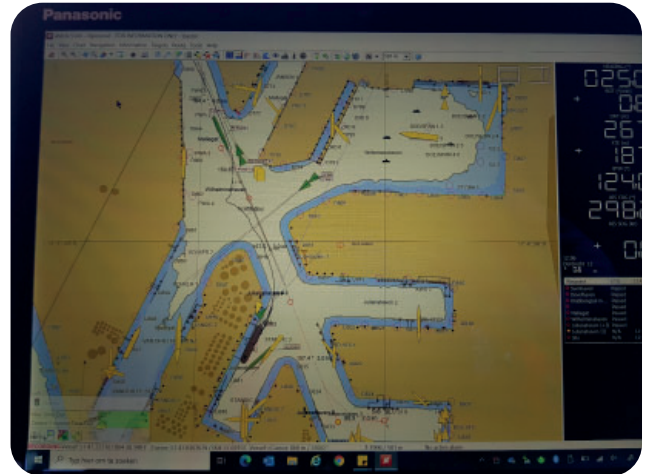
In de verte brak de bewolking al en dat is altijd goed voor het humeur!

Bij het passeren van de oude Suikerfabriek van Puttershoek werd ik gebeld door één van die oud groene collega's, waar of ik was en of ik dan maar even langzaam aan kon doen. Zijn ETA voor de veersteiger was nogal scherp. Met rokende banden zag ik hem op de dijk naderbij komen. Nog steeds geen envelop van het Centraal Justitieel Incasso Bureau ontvangen? Gelukkig moest ik toch de sleepboot vastmaken en kon vanwege de diepgang niet te snel langs de havens van Puttershoek. De eigenaren van de belangrijkste boot die daar ligt, de Adriaan, moet ik namelijk te vriend houden.

Nog 1 keer melden bij de Swinhaven, alles vrij, geen lastige buurmannen, dus oplijnen voor de Krabbegeul. De En Avant 4, met bekende en uitstekende bemanning voer lekker over de kop mee, snelheid naar wens, positie oké, alles onder controle dus. Bij het indraaien van de enige echte Geul die er volgens mij is, grapje hoor, brak de zon door en dat maakte van de manoeuvre een nog groter feestje.

DE ALLERLAATSTE (VERVOLG)

Vaart afbouwen, sleepboot aan het eind van de Krabbegeul uit de kop en aan bakboord mee, over stuurboord keren in de grote zwaai kom en daarna overstuur naar de Standic 3 om daar BB af te meren met 3 om 2. De mannen van de KRVE/KUYK waren ook op tijd aanwezig voor wat fotowerk. Tijdens het afmeren sleepboot in de zij om schip tegen de steiger te houden. De allerlaatste reis zonder schade was een feit, wat een opluchting. Je krijgt anders zo'n naam!

Na afmeren voor de allerlaatste keer mijn tas ingepakt, goed gekeken of er niks vergeten werd, kapitein géén hand, maar een ellenboog en bedankt voor de fijne reis. Hij was ook tevreden en toen via de gangway naar de taxi. De taxichauffeur was van alle markten thuis, dus een fotootje voor het plakboek was zo gemaakt.

Snel op weg naar de Botlek, waar hopelijk nog iemand zat om even na te praten. Op de Ridderster ging de telefoon al, waar of ik bleef? Er waren zowaar meerdere collega's, sommige moesten gaan varen, maar de collega van het telefoontje lustte nog wel een cola met smaakje.

Daarna voor de allerlaatste keer de deur dichtgeduwd en op weg naar huis.

Thuis werd ik verrast door een aantal makers van de roeiploeg die mij niet zomaar met lege handen wilde laten gaan. Op gepaste afstand de mooie, leuke en vooral lekkere cadeaus in ontvangst genomen. Ongelooflijk leuk.

Nogmaals iedereen bedankt voor de aandacht, de vele cadeaus, aardige kaarten, berichten en foto's. Hopelijk tot snel onder gezelliger omstandigheden.

Blijf serieus, maar wel zwaaien en lachen (want wie het allerlaatste licht,),
Egbert Giebel

